GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Joi'a si Duminec'a, Fói'a, candu concedu ajatóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2 1/2 galbini mon. sunatória.

Anulu XXXIX.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 98. Brasiovu 28|16 Decembre 1876.

☛ Dupa-ce ne-amu decisu a continua cu publicarea acestui diariu si amu deschisu abonamentu nou pe anulu 1877, rogamu pe dnii abonati, cá se binevoiésca a-si inainta on. adresse celu multu pana in 24 Decembre v., pentru cá se ne scimu regula editiunea numerului exemplarieloru celu pucinu pe sem. I.

Redactiunea.

Unio. Poenitentia.

(Capetu.)

A vorbí de repressalii contra romaniloru si sub acelu pretestu a comite tradare de tóte drepturile secularie a le tierei, insémna a-si scrie sententi'a condamnatória cu man'a propria. „Se ardia mór'a, numai se crepe si sióreci din ea". Se nimicimu tiér'a, numai se péra si valachii. Déra v'amu mai spusu domniloru si la alte ocasiuni, ca romanii n'au se péra niciodata, decatu in estremulu casu, in aceeasi di cu poporulu maghiaru. Unii din dv. cunoscu acestu adeveru, din nefericire, fórte pucini.

Temerea de valachisare? Magnatii se plangu, ca populatiunile maghiare din Transilvani'a -si perdu successive limb'a si nationalitatea. Se nu facemu glume domniloru, in cestiuni asia de serióse, precum este si un'a cá acésta, ci déca voiti, se o mai cercetamu de nou, póte a sut'a-óra in acesti patrudieci de ani trecuti.

Romanii departe de a face proseliti nationali, din contra, se ferescu pre catu potu de amestecarea sangelui cu alte rasse de ómeni, o tienu chiaru de rusine si pecatu. Populatiunile rurali traiescu in pace, nu se omóra, nu se injunghie unii pe altii cá pe pustele Ungariei; déra de es. casatoriile amestecate romano-maghiare le poti numera pe degete. Din contra, cunoscute suntu din documente publice numerósele comune romanesci, mai antaiu calvinite prin fortia, apoi maghiarisate. Déca astadi in descendentii loru calviniti séu catholisati au inceputu a se destepta vechiulu simtiu nationale, simpathi'a, séu se dicemu, natural Selection a lui Darwin, este acést'a culp'a cuiva? E puru si simplu operatiunea poterei divine a geniului nostru nationale, si dn. br. Bela Bánffy indesiertu invóca contra acestui geniu doctrinele lui Machiavelli, ca-ci pentru romani au devenitu si acelea simplu anachronismu fora valóre. Ca secuii emigra din Transilvani'a? Lamentatiune repetita pe tóte córdele. Ei nu facu altu ceva, decatu impinsi de estrem'a saracia, esu dintr'o tiéra escelenta, déra ruinata, in alt'a mai buna.

Attentatulu maghiarisarei l'am atinsu mai in susu; acésta nu e idea conservativa, ci curatu revolutionaria si criminale. „Conservatoriloru" le stà fórte reu a nutrí idei fatali cá acésta. In locu de a-si perde tempulu cu discussiuni de natur'a ei, si in locu de a-si invelí planurile in cuvente multe si tenebróse, dumnealoru ar' face multu mai bine, déca ar' spune Ungariei si ungureniloru claru si netedu asia: „In anulu 1848 amu fostu terrorisati; in anii 1863—7 amu fostu sedusi, insielati amaru. Voimu si pretendemu revisiunea uniunei Transilvaniei cu Ungari'a pe pitioru egale, cu atatu mai vertosu, ca dupa-ce acesti diece ani ne convinsera pana la ficati, ca fusiunea attentata, in locu de a face chiaru si elementului nostru maghiaru vreunu bine, tocma din contra, l'a pusu pe calea perirei, l'a facutu de ura si urgía cu compatriotii nostri romani, a incuibatu neincredere si nesiguranti'a in spirite, éra desperatiunea ce se intinde neincetatu, ascunde in sinulu seu catastrofe. Scurtu, noi vremu se traimu in pace si concordia cu compatriotii nostri; de aceea nu mai potemu suferí cá se viie ungurenii spre a semena ura si vindicta intre noi. La scopurile maghiarisarei suntemu decisi a renuntiá cu atatu mai vertosu, ca de una parte vedemu absolut'a impossibilitate de a maghiarisa vreodata pe romani, si numai catu 'i-amu aduce la ultim'a desperatiune cá se se arunce si mai tare in braciale Vienei, éra de alt'a, nóue a inceputu se ne fia rusine a mai spune lumei, ca ne simtimu asia debili in viéti'a nóstra nationale, in catu ne tememu de valachisare, mai alesu, ca valachii niciodata n'au aratatu nici umbra de propensiune spre a valachisa pe cineva. In locu de a intemeiá existenti'a si venitoriulu nostru pe principiulu tirannicu alu maghiarisarei, suntemu decisi a ne aduna pe langa unu singuru stindartu: alu patriotismului, ca-ci suntemu prea siguri, ca pe langa acesta se voru aduna in totu timpulu si — in tóte impregiurarile, toti romanii, éra pe langa alu maghiarismului in nici unu casu si la nici-o impregiurare".

Asia trebue se vorbésca magnatii Transilvaniei catra ungureni, nici se sufere cá se fia insultati de oláh magnások prin atati venetici, cari se ingrasia din unsórea patriei nóstre si spre multiamita -si batu jocu de noi, ne despólie si tiranescu cá si turcii pe crestini *).

Timpulu celu mai oportunu pentru revisiunea uniunei este la usia. Las' ca in dilele nóstre in tierile cele mai civilisate chiaru si legile fundamentali, constitutiuni intregi, se iau la revisiune, apoi se schimba, se reformédia, uneori se si cassédia cu totulu si se adópta altele, cumu de es. forma republicana in locu de monarchica, constitutionale in locu de absolutistica, decentralisare in locu de centralisatiune etc., déra apoi éta ca insusi faimosulu art. XII din 1867 pentru care fanaticii nostri facusera atata sfara 'n tiéra 'nainte cu 3—4 ani, este in ajunulu de a se luá la revisiune radicale, mai alesu dupa-ce ambele parti contractante se convinsera in acesti diece ani, ca (dica Bismark ori-cate va vrea) sisthem'a dualistica a debilitatu nespusu de multu monarchi'a, a implutu de neincredere ghiatiósa pe tóte classile societatiei, a ucisu in milióne de individi simtiementele sublimi a le patriotismului, a facutu cá popórale se caute cu ochi lupesci unele la altele, éra prin contragerea necurmata de datorii enorme au angajeatu totu venitoriulu tierei pe generatiuni inainte **).

Magnatii Transilvaniei se respinga cu tóta urgi'a perfidele insinuatiuni a le scólei demagogice terroristice, revolutionarie dela Dobritienu, care le plesnesce in facia, ca densii s'ar' fi confederatu cu „opinc'a", adeca cu populatiunea rurale, si ca ar' face causa comuna cu inemicii tierii, sub cari demagogi'a intielege pe natiunea romanésca *). Proprietarii mari suntu cá morti fora populatiunea rurale, vréu nu vréu, caus'a si sórtea acestoru dóue classe de ómeni este comune, interessele loru bine definite, nu scalciate, suntu identice. In catu pentru natiunea romanésca, ea a declaratu la nenumerate ocasiuni, ca nu schimba patriotismulu seu cu nimeni pe lume, cu nimeni, nici chiaru cu familiile cele mai vechi si mai ilustre ale tierei. Care poporu a versatu si versa pana astadi mai multu sange pentru patria, decatu poporulu romanescu? Nu cumuva evreii din B.-Pest'a, cari domina astadi acolo? Care poporu platesce in proportiunea numerului mai grele imposite la statu, cá poporulu nostru? Si ce are elu dela statu pentru acele sacrificie astadi si ce au avutu elu in totu trecutulu seu tragicu si dorerosu? Persecutiuni furióse, spoliatiuni, detienere in nescientia si orbia, sierbitute fisica si spirituale, calcare in pitióre a toturoru drepturiloru omenesci, imputarea de crima ca essiste cá romanu. Si cu tóte acele maltratari tiranice patriotismulu seu este si remane curatu cá aurulu.

Intr'aceea noi nu avuseramu de scopu a discuta tocma astadi uniunea Transilvaniei cu Ungari'a, de aceea si curmamu pentru asta-data acéstu serie de articlii, spre a-i continua póte cu alta ocasiune. Totu ce amu avea se mai adaugemu la loculu acesta ar' fi, cá se invitamu pe magnatii nostri in numele patriei, se condemne si se abjure acele insinuatiuni si denuntiatiuni perfide, acele doctrine machiavellistice perverse si omoritórie de ori-ce reconciliatiune, pe care unulu dintre dumnealoru in cointielegere cu alti cativa le-au fostu publicatu anume in contra „natiunei romanesci" la a. 1865 in Lipsi'a, **) cu scopu de a invenina opiniunea publica, a seduce si irrita chiaru si pe monarchu si pe toti membrii dinastiei in contra ei. Se abjure acele doctrine blastemate despre natiunea romanésca cu atatu mai vertosu, ca pre candu propagatorii se incercara se injunghia cu ele pe poporulu romanescu, sapara chiaru poporului loru gróp'a perirei. Pe langa doctrine cá acele, se créda ori-cine, ca reconciliarea sincera si perfecta este si va remané absolutu impossibile, in Transilvani'a, in Ungari'a, in monarchi'a intréga, in Europ'a tóta. Se afle odata lumea si tiér'a, ca natiunea romana nu mai sufere dela nimeni insulte si calumnie de natur'a celoru publicate in anulu susu numitu, si de atunci adoptate de adversari cá nesce dogme.

B.

*) Vedi de es. starea secuiloru descrisa in dóue epistole interessante in „Ébredés" nr. 63 et 64.

**) A se vedé dèsbaterile parlamentarie din Vien'a si B.-Pest'a.

*) Program'a diariului „Kelet" redactatu de unu evreu renegatu, care cutédia a infrunta pe magnati, ca ar' tiené cu inemicii tierei. La ce amu ajunsu!

**) Siebenbürgen und die österreichische Regierung in den letzten vier Jahren. Leipzig 1865. 8-vo mare, pag. 162, éra asupra natiunei romanesci mai alesu la pp. 48—71.

Din statistic'a criminale a Ungariei.

Vai de postilionii si conductorii posteloru ungurešci prin tienuturile, pe unde post'a nu merge cu calea ferata, ci trasa cu caii. Mai in tóta septeman'a citimu, ca in cutare comitatu, in regiunea cutarei cetati séu orasiu banditii au impuscatu

pe postilionu ori si pe conductoru, spre a rapí gént'a ori lad'a cu bani si a o sparge. Mai decurendu in tienutulu Aradului si alu Chicândei in cursu de dóue septemani post'a fù spoliata de dóue ori si ómenii ei omoriti. Totu camu asia se intempla si in Slavoni'a, éra mai deunadi tocma si in Transilvani'a pe drumulu catra Agnit'a.

Processele criminali din caus'a juramenteloru strimbe (perjuriu) se inmultiescu in modu spaimantatoriu in totu cuprinsulu Ungariei, pentru-ca coruptiunea, rapacitatea si preste totu decadenti'a morala face progresse fara margini; se mai adauge si desperat'a stare materiale a ómeniloru, care face pe multi, cá se si dè sufletulu satanei. La tribunalulu criminale din B.-Pest'a se afla in momentele de facia preste dóue sute de processe pentru juramentu strimbu. In mai multe casuri partea contraria are documente si martori, cu alu caroru ajutoriu ar' poté castiga processulu pe cale civile, déra tace si lasa pe acusatu cá se jure strimbu; dupa aceea-i face processu criminale, pentru cá se-lu védia si in temnitia pe doi trei ani. (Dupa „Pesti Napló" nr. 263.)

— Processulu criminale alu grafului Albert Almássy, care se traganesce dela 1862 se reasumà dilele aceste la tribunalulu criminale din B.-Pest'a. Acelu comite ajutatu de unu comissariu politienescu anume Ferdinandu Mihályi si de unulu anume Vuda, in 31 Maiu 1862 facuse unu testamentu minciunosu, din care esia, ca comitele Gedeonu Almassy nu ar' fi lasatu de herede pe com. Edmundu Almássy, ci pe c. Gido Almássy. Acelu comite falsificatoriu de testamente 'si aflà prin midiulocirea jupanului Josef Klein, si patru martori minciunosi, caroru le-a promisu totu cate diece mii fiorini, numai cá se marturisésca strimbu contra lui Mihályi, care mai tardiu mustratu de cugetu, denuntiase plastografi'a de testamentu. Déra si Klein a patit'o dracesce cu unulu din cei patru martori castigati, anume Kongó, care in Iuliu 1865 l'a denuntiatu pentru acea blastematia á sa. Cu tóte aceste advocatii mai aflara destui §§-i vechi si noi, cu ajutoriulu carora incurcara caus'a pana in lun'a trecuta; inse nici acuma nu i se scie resultatulu principale definitivu, decatu numai atata, ca Klein fù aruncatu in temnitia pe trei luni. Ce se va intempla cu c. A. Almássy, se va vedé mai apoi. (Dupa „P. N." nr. 261.)

— Processulu criminale alu comitelui Ioanu Pálffy, fostu comite supremu in comitatulu Presburg, a espiratu prin sucitur'a de nasulu unoru §§-i. Acelu magnatu aflanduse in Vien'a cu amic'a sa Amanda Iungkohn (evreica?), pe fetiorulu din casa anume Horvath István omu de 47 ani, casatoritu, in 5 Nov. 1873 'lu batuse mai reu cá ori-candu alta-data, si aruncandu in elu cu perspectiv'a de teatru, ii stricà unu ochiu asia, in catu nefericitulu ajunse in spitalu; dupa aceea 'si luà advocatu pe Dr. A. Meixner, carele abiea in 22 Octobre 1874 trase pe c. Pálffy in judecata, si intre altele cerù pentru Horváth 12,300 fl. desdaunare; déra tribunalulu aflà, ca a intratu prescriptiune (paragrafia, invechire) la midiulocu, pentru-ca acusatorulu trebuiea se mérga cu acus'a sa in terminu de 6 septemani, éra sententi'a de pedépsa se fia fostu data in terminu de trei luni (§ 532 din procedur'a civile austr.). Asia Horváth remase batutu, schilavitu, saracu cá vai de elu. Déra déca c. Pálffy l'ar' fi omoritu, era si atunci paragrafia? In Franci'a de es., unu processu cá acela s'ar' fi terminatu celu multu in dóue luni, éra inculpatulu ar' fi platitu celu pucinu 40 mii de franci, ar' fi siediutu si cateva luni inchisu, apoi se fia fostu ori-cine si de ori-ce rangu. S'a vediutu in Franci'a prefectu in dilele imperatului Napoleonu III, care a platitu dóue palmi cu 100 mii de franci. Déra la noi?

Brasiovu in 27 Decembre 1876.

Camer'a deputatiloru Ungariei, cu unu momentu mai inainte de a-si incepe vacanti'a de Craciunu, s'a grabitu a mai aretá odata lumei si tierei, ca statulu ungurescu semte inca atata potere si viétia in sine, incatu se nu lase impunitu pe ori si cine ar cutediá se-i atace demnitatea si insulte auctoritatea. Deputatulu Somsich, omu betranu si de altmintrelea cu minte, interpellà pe ministrulu presiedinte, déca are cunoscintia despre puscaturile ce s'au descarcatu din fortareti'a Belgradu asupra monitoriului danubianu „Muresiu", si voiesce a-si pune tóta influinti'a, cá se se dè satisfactiune deplina flamurei austro-maghiare pentru acelu atentatu internationalu? — Dlu ministru, vediendu foculu in care ajunsese betranulu Somsich, nu intardià a-lu potoli prin unu responsu improvisatu, care culminà in ide'a, ca dsa 'si va pune influinti'a numai atunci, candu ministrulu affaceriloru esterne n'ar face pasi necesari pentru repararea onórei vetemate a statului, ceea ce inse dsa nu crede. —

Inse vorbele unguriloru se nu le iè nimene de bani buni, ca-ci ele n'au nici o seriositate, nice o gravitate. Eri alalta-eri camer'a si press'a maghiara nice nu voiá se scia de o aliantia cu Russi'a, din contra predicau resbelu si expeditiuni pana la Moscovi'a; astadi inse nu mai sciu pe ce tonu se laude intieleptiunea barbatiloru de statu, cari au sciutu se sustiena bunele relatiuni intre monarchi'a austriaca si Russi'a. Totu asiá se intempla acum si cu incidentulu din Serbi'a. Domnii unguri facu sgomotu in lume, ameenintia cu gur'a, ca trupele loru voru bombardá Belgradulu si voru ocupá Serbi'a, inse in fapta ei se temu chiaru si de umbr'a loru propria, pentru aceea punu pe consululu loru dela Belgradu se telegrafeze, ca planulu relativu la bombardarea Belgradului s'a prefacutu in pravu si pulbere, deórace Serbi'a a datu satisfactiune deplina. O asemene satisfactiune o primesce inse numai acel'a, care n'are coragiulu de a cere mai multu, ci se bucura ca a scapatu cá prin urechiele acului de unu conflictu funestu.

— Dela conferinti'a din Constantinopole numai post'a de astadi ne póte aduce niscari sciri mai recente, ca-ci in cele trei dile din urma, fiindu dile de serbatóre, n'amu potutu se capetamu nimicu nou.

— (Unu corespondinte din Vien'a alu diariului „National Ztg." din Berlinu scrie, ca imperatorele austriacu ar fi insarcinatu pe comandantele trupeloru din Transilvani'a, baronulu Ringelsheim, cá se elaboreze unu planu pentru trei corpuri de armata, dintre cari unulu va fi de a se asiediá in Transilvani'a, éra celelalte doue in confiniele militari si in Dalmati'a. Totu-odata inse rorespondintele adauga, ca acésta mobilisare partiale nu este unu semnu de resbelu iminentu, ci numai o mesura de precautiune pentru ori-ce eventualitate.

— Despre cuprinsulu petitiunei bosniaciloru crestini catra conferintia aflamu in „Corresp. politica" urmatóriele detaiuri: Mai inainte de tóte se descrie lips'a cea mare ce domnesce in provincia din caus'a evenimenteloru, pentru cari multimea cea mare a crestiniloru bosniaci nu pórta nice o vina. Din lun'a lui Augustu 1875 incóce s'au prefacutu in cenusia 1400 de sate bosniace, si s'au arsu 89 baserice si 11 monasteri. Intre acele sate dearse 594 au fostu locuite de nisce supusi fideli si loiali ai sultanului, cari nice intr'o directiune n'au comissu vr'o fapta nelegale. In petitiune se afirma mai departe, ca parte in diferitele lupte, parte in tienuturile cele mai paciuite au cadiutu victime 6586 crestini, éra preste confinice au fugitu 168 de mii, dintre cari 30 de percente numai de fric'a resbunarii mohamedaniloru. Bosniacii ceru apoi libertate de dare pe cinci ani, redicarea sateloru dearse pe socotél'a erariului, bani spre a-si poté procurá instrumentele economice, autonomia pentru comuna, scóla si beserica, dreptu egalu cu mohamedanii de a poté portá arme, deórace scutulu loru celu mai poternicu contra violintieloru turcesci sunt armele.

— Camer'a germana din Berlinu s'a inchisu de catra imperatulu prin unu discursu de tronu, unde sedice, ca este inca sperantia, ca complicatiunile orientali se voru descurcá fora a conturbá bunele relatiuni intre poterile interessate inmediatu.

— O scire dela Petropole anunciá, ca politi'a din Moscovi'a a descoperitu o societate secreta, care lucrá pentru infiintiarea unei repucice sociale. — Totu de acolo se comunica, ca gubernulu belgianu a tramisu o depesia cerculiaria la tóte poterile, prin care refusa onórea de a ocupá Bulgari'a cu trupele sale.

— La burs'a de Vien'a se imprascià dilele aceste scirea de sensatiune, ca lordulu — Beaconsfeld-Disraeli si-ar' fi depusu demissiunea in manile reginei. Déca acésta scire s'ar' adeverì, atunci in totu casulu avemu se ne asteptamu la o schimbare essentiale in politic'a Angliei facia de lucrurile, ce s'au desvoltatu in orientu. — Totu dela Vien'a primiramu scirea, ca prim'a conferintia officiale in Constantinopole s'ar' fi tienutu de securu in 25 l. c.; situatiunea ar' fi acuta si conflictulu eminentu.

— Satisfactiunea ce a capetat'o Austro-Ungari'a dela Serbi'a pentru atentatulu internationalu, facuta asupra monitoriului danubianu „Maros" se dice a fi fostu urmatóri'a: Inaintea fortaretiei Belgradu militi'a serbésca a formatu spalieru, si precandu flamur'a austro maghiara (?) trecù solemnu pe dinaintea soldatiloru serbi, pre atunci music'a militare intonà imnulu austriacu, descarcandu-se totuotata si 21 salve de tunuri. Principele Milanu, ministeriulu si alte auctoritati ar' fi fostu de facia.

— Pre candu unele dintre foile guvernamentali, precum este in prim'a linia „Pester Lloyd" lauda in gur'a mare pe contele Andrássy, ca secundéza politicei russesci, pre atunci adunarea generale a comitatului Zemplinu, ce se tienù in 12 l. c. indreptà catra guvernu o adressa, unde lu róga, cá se ésa odata pe facia cu politic'a sa orientale; se spuna natiunei si lumei, ca Ungari'a este contra unei politice, care tinde la impartirea Turciei, séu la ocuparea unoru provincie ale ei; se enuncie solemnu, ca ungurii voiescu, cá popóraloru crestine din Turci'a se li se dè drepturi si libertati, inse numai intru catu sufere intregitatea imperiului turcescu.

Ungari'a. Se aruncamu astadi una cautatura rapede preste Ungari'a.

— „Pester Lloid", diariu de cea mai mare auctoritate in Ungari'a, pana mai deunadi ti se parea ca stá se manance carne de serbi si de muscali; acumu intórse cu totulu fói'a, si spre mirarea lumei recomenda maghiariloru in articlii de fondu, cá se caute a se familiarisa cu ide'a, ca monarchi'a austro-ungurésca trebue se se aiba bine cu Russi'a. Ore ce ventu va fi batutu pe la B.-Pest'a? Si cumu se póte óre, cá armat'a de Honvedi se bata de retragere inainte de a fi mirositu pulbere de pusca? Ce suntu aceste, simptome bune séu rele? Ca-ci adeca fanaticii se prepara de nou se faca peregrinagiu la santulu turcescu Giul-Babá de anulu nou. Totu asia se bate de retragere si in respectulu dualismului. Ómenii incepu a vorbí pe facia, ca mai au se aléga numai una din dóue: uniune personale, séu federalismu. Minunate suntu poterile tale Dómne, si saraci mai suntu ungurenii, de idei cá si de bani.

— Asia déra totu este adeveratu, ca spionagiulu se afla in tóta flórea sa; déra spionii de astadi o patu cá si cei austriaci. In Iuniu 1859 amblá se prinda pe Kossuth, Klapka, Türr, Teleki etc. Tocma in diu'a de Rosaliile nóstre voindu se puna man'a pe Kossuth aici la noi in Brasiovu, arestara la ospellulu Nr. I pe unu vice-consulu prussianu, care mergea dela Bucuresci la Berolinu; déra sciu ca o patira, candu cela se aruncà in plina parada in uniforma coperita cu decoratiuni. Acestia de acuma, din cati slavi au arestatu in Serbimea din Ungari'a si in Croati'a, mai pe toti 'i-au dimissu, dupa-ce n'au aflatu nimicu la ei ce 'i-ar' fi potutu compromitte. Acuma venédia barbatesce dupa spioni russesci pintre romani. La tóte pune capacu gón'a dupa dn. Dimitrie Petrino *). Sciu ei cine este acelu d. Petrino? Nepotu de sora alu illustriloru frati Hormuzache, omu geniale, in

*) Vedi „Der Osten" nr. 48 din 13 Dec. a. c.

etate cá de 33 de ani, care inse in urmarea unui morbu de mórte remase asia de surdu, incatu nici cu tubulu la urechia nu mai aude. Omu surdu si spionu? Ce orbia, ce blamagiu! In vér'a trecuta la Valcele se aflá unu spionu neincetatu in calcaiele lui Axente si intrebá mereu cu óresicare necasu: Candu vine B.? Nu e locusioru in tiéra locuitu de romani, in care se nu se afle spioni, ceea ce se vede curatu si din espectoratiunile diarialoru maghiare. Ce mai tragicomedia, si ce spioni prosti, déra si mai prosti cei cari'i punu. Care este acelu smintitu, cá se-ti faca tie astadi comploturi, candu lumea tóta jóca cu cartile pe facia?

— Unu exemplu minunatu ne dà in sensulu acesta „Pesti Naplo“ din 18 Dec. nr. 305 Simburele'i este acesta. Dupa-ce fusera omorite Matitiele (societatile literarie) si gimnasiele slave, se credea in B.-Pest'a, ca anume slavacii se voru culca se dórma somnulu mortiei nationale; candu colo ce se vedi! Inteligenti'a slava inversiunata si colcaindu de vindicta necrediuta din acea parte, luà una decisiune cumu se dice heroica, adeca delaturandu dialectulu slavacu (tautiescu) pe care-lu cultivasera pana acilea, adoptà in unanimitate dialectulu cechiloru, cá celu mai apropiatu, mai bogatu, mai intinsu, intielesu in partea sa cea mai mare si de poporulu neliteratu si-lu decretà de limb'a comuna a literaturei cecho-slave. Indata apoi dn. Hurbanu publicà unu Almanachu titulatu Nyitra, iu care se proclamà solidaritatea „natiunei cecho-slave“ din tóta Bohemi'a, Moravi'a, Ungari'a etc., se declarà cetatea Prag'a de capital'a acelei natiuni, éra prin articlii sei historici afirma si demustra solidaritatea loru natiunale. Acelu Almanachu are cateva mii de abonati, ale caroru adresse le si publicara inadinsu, cá se le cunósca tóta lumea. Intre aceia vedi nu numai sute de preuti si alti basericani si professori, ci si multime de cetatiani comercianti, industriari si ce-i mai multu, unu numeru considerabile de functionari publici slavaci din Ungari'a, cari avura curagiulu a se declara de aceea ce suntu, de cecho-slavi; déra se afla intre abonati si cechi din Bohemi'a, cumu si mai multi serbi. De aceea dn. Hurban intr'unu articlu sarcasticu titulatu: „Óre nu este natiune slavaca?“ respunde la insultele ministrului Tisza rapedite in dieta asupra slavaciloru, candu cu uciderea Matitiei.

Pre candu decurgu aceste la cecho-slavi, barbatii literati ai ruteniloru din Galiti'a si Ungari'a s'au preparatu cá se delature si ei dialectulu rutenu relative fórte saracu si se adópte puru si simplu dialectulu marei Russii, care se bucura de literatura intinsa si de cea mai mare auctoritate dintre tóte dialectele slave. De aici ar' urma din punctu de vedere alu maghiarisarei, cá gubernulu se opréсa si se persecute tóte cartile si diariale russesci, cate strabatu in Ungari'a. Lucru impossibile.

— Intre aceste inspectorii de scóle se batu cu capulu de pareti, cumu se preface scólele confessionali si sbiéra prin diaria mai alesu asupra episcopiloru, éra unii amerintia cu secularisarea. Episcopii catholici din Ungari'a le detera si mai de rendu unu respunsu, de care le tiuie urechile, prin conchiamare de conferentia la Strigonu si denumirea unei comissiuni insarcinate a elabora unu regulamentu generale pentru tóte scólele de caracteru puru confessionale catholicu. Vede ori cine, ca acestu pasu decisivu alu episcopiloru catholici suna mai vertosu la adress'a calviniloru acelora, cari lucra din respoteri pentru secularisare. Intre membrii comissiunei suntu trei slavaci, Kubinsky, Zsendovich, Novak si unu germanu anume Majer.

In faci'a acestoru fapte, fanaticulu „P. Napló“ suspina dicundu: Nu mai este a 11-ea, ci a 12-ea óra pentru maghiarisare! Noi adaugemu: A trecutu si a 12-ea óra.

Cetatea de balta in 20 Dec. 1876.

† SILVI'A MOLDOVANU fii'a cunoscutului romanu On. d. Vasile Moldovanu, acum presiedentele sedriei orfanale in comitatulu Cetatiei de balta:

In 17 l. c. a. c. si-a datu acésta nobile fetióra sufletulu in man'a creatoriului intendiendusi braciele pamentesci catra dulcele bracie ale iubitiloru parenti, sorori si frati, ér' in 19 la 2 óre d. am. -i fù petrecerea remasitieloru pamentesci in sinulu pamentului. Patru preuti romani dupa ritulu basericei nóstre gr. cath. tienura functiunea funebra indatinata, in urm'a carei'a preutulu din San-Martinu tienù vorbire funebrale.

Unu noroiu de pucine-ori cá acuma e pretutindenea si in specie si in comun'a Boziasiu — unde fù acestu actu — tocma asia si in drumulu, cum se dice, de tiéra dintre Boziasiu si D.-Szt.-Martinu, cu tóte aceste iubirea si stim'a, de care s'a bucuratu repausat'a fetióra, a atrasu unu publicu numerosu la petrecerea s'a din acésta viétia, totu sufletulu din locu atatu romani catu si straini precum si din comunele vecine au alergatu la acésta functiune funebra, pre la midiloculu functiunei inse a surprinsu publiculu aparenti'a Illustr. domnu Potsá v.-comitele Catatiei de balta cu intregulu officiolatu dela gremiulu comitatului si astfeliu unu publicu numerosu si insemnatu ei petrecù remasitiele pamentesci pana la cemeteriulu de lenga baserica, unde in momentulu asiediarei cosciugului in gr6pa, preutulu gr. cath. din Cetatea de balta tienù unu panegiricu scurtu si in urma multiumindu toturoru pentru tóte in numele repausatei le esprimà ultimulu remasu bunu!

Nu potu se nu amentescu brav'a portare a romaniloru din Boziasiu, cari in scurtu tempu — din indemnulu propriu — au delaturatu noroiulu si au caratu preste 200 care nisipu, incependu din curtea intristata pana la baserica si astfeliu au inlesnitu multu procesiunea.

Parentii acestei virgine au pierdutu dupa multe ostenele si spese o fia prea iubita acum crescuta si dupa tempulu modernu in adeveru culta, sororile si fratii au pierdutu una dintre principalele loru iubiri, ér' natiunea a pierdutu o fiitória matrona romana, a pierdutu o Veturia, o Volumnia! — Dè ceriulu, cá iubirea de natiunea sa numai asia se fia in totu romanulu, cum erá in acésta fetióra romana, — ca-ce iubirea de natiunea sa nu avea margini; — ea s'a dusu, inse a remasu toturoru cunoscutiloru de modelu in fiii loru. Fia-i tierin'a usióra si memori'a neuitata! — M.

Romani'a.

Interpellatiunea d. dep. Blaremberg in cestiunea de existintia a Romaniei, facuta in camer'a dep. in 25 Nov. 7 Dec. *).

D. presiedinte C. A Rosetti, ocupa fotoliulu presiedintiei si da cuventulu D-lui N. Blaremberg spre a desvolta interpelarea ce a adresatu D-lui ministru de esterne.

D. N. Blaremberg. D-loru, abordandu materi'a delicata, care face obiectulu interpelarei mele, nu potu se stapanescu o adanca emotiune si chiaru o óre-care melancolia; ca-ci trebue se privescu in facia tóte eventualitatile si tóte perspectivele, chiaru si pe cele mai triste, si fiindu-ca nu suntu siguru de a fi la inaltimea sarcinei ce 'mi-amu luatu.

Ori cumu, de óre ce acésta initiativa póte se implice si meritu si respunderi, dupa cumu voru fi resultatele bune s'au rele, cari ea le va da pentru tiéra, declaru mai din nainte, si acésta susu si tare, ca amu facutu unu pactu cu mine insumi si pe care vi 'lu propunu si D-v., si care trebue se ve convina. Eccá acelu pactu: Déca faptele 'mi voru da dreptate, déca s'ar' dovedi mai tardiu, ca erá vre unu meritu si vre o onóre la acésta initiativa, suntu gata mai din nainte se impartu acelu meritu si acea onóre de o potriva cu celu din urma dintre D-v; déca din contra forti'a brutala a evenimenteloru ar' face cá se fiu incelatu in dreptele mele asteptari, si resultatulu n'ar' corespunde cu logic'a lucruriloru; déca intr'unu cuventu, contrariu intentiuniloru mele intime, s'ar' dovedi, ca cu acésta interpelare amu comisu o imprudentia si amu deservitu caus'a ce mi e scumpa, respunderea acei imprudentie o revendicu intréga esclusivu pentru mine.

Intr' o cestiune cá acést'a intielegeti bine, ca nu póte fi locu la nici unu spiritu de partitu, si inca mai pucinu la unu spiritu de opositiune; ca-ci nu póte intr' o cestiune cá acést'a, unde mis'a este esistenti'a si viitorulu tierei, se se comita o gresiéla de cineva, care siede pe aceste banci s'au pe acelea (arata banc'a ministeriala), fara cá acea gresiéla se nu se resfranga asupra nóstra a tutuloru.

Amu venitu la acésta tribuna, nu cu pretensiunea la presciintia care nu e lucru omenescu, ci cu pretensiune la prevedere si prudentia, care, in impregiurarile actuale este o datorie sacra pentru noi toti.

Se póte cá asupra solutiunii ce voiu propune se nu amu fericirea de a me gasi de acordu cu toti D-v.; dér' este unu ce, asupra caruia nu se póte cá sentimentele D-v. se difera de ale mele, este atasiamentulu la tiéra, suntu preocupatiunile patriotice ce ne dau evenimentele si primejdiile ce ne amenintia, si cari trebuescu se ne fia comune. —

Nu viu aci érasi cu spiritu de siovinismu. Ori catu de mare ar' fi patriotismulu meu, elu nu me orbesce pana a me face se uitu realitatea lucruriloru, si se 'mi' esagerezu, fia importanti'a mea personala, fia chiaru aceea a tierei mele. Sciu prea bine rolulu modestu ce ea jóca in echilibrulu Europeanu. Dér' déca ea nu póte schimba nimicu la decretele concertului Europeanu; déca ea nu póte nici impedica evenimentele, nici se le imprime o alta directiune; intr'unu cuventu, déca din acestu punctu de vedere ea n'are voce la Capitoliu, unu lucru inse care nu se póte inca gasi de nimeni nici presumptiosu, nici excesivu, este cá se se preocupe si dens'a de sórt'a ce i se reserva, de interesele propriei sale conservatiuni atunci mai alesu, candu teritoriulu seu e directu si in prim'a linia amenintiatu. Numai in acésta materia nu i s'ar' poté cu justitia contesta dreptulu de a dice si dens'a cuventulu seu. Nu este, o mai repetu, nici presumptiunea, nici orgoliulu nationalu esageratu, care me aduce la acésta tribuna, ci solicitudinea pentru solulu natalu; si se scie, ce acea solicitudine nu se mesóra dupa intinderea teritoriului, ci dupa marimea afectiunii!

Mai dechiaru unu lucru inainte de a termina acésta exhorta, acela este ca nu amu ura pentru nici o natiune. Nu este nici una dintr'ensele pe care, luata in bloc se nu o stimezu si se nu o respectu, dér' fia-care natiune 'si-are aspiratiunile sale legitime si misiunea sa in lume; si de aceea ori de cate ori voiu dobendi convictiunea ca forti'a lucruriloru s'au intemplarea a voitu cá se esiste o lupta intre interesele unei natiuni straine si interesele natiunii mele, voiu fi in defientia facia cu dens'a si nu voiu esitá unu momentu de a da preferintia manturirii mele, asupra mantuirii sale. Acést'a este nu numai legitimu, dér' si chiaru o datorie pentru ori ce patriotu.

Nu dóra ca condamnu aceea ce alta natiune gasesce legitimu din puuctulu séu de vedere, ci numai fiindu-ca lucrulu nu e compatibilu cu propri'a atitudine ce ne este impusa prin simplulu instinctu de conservatiune. Acestu antagonismu de interesse nu póte se nu esiste, pe catu timpu popórale voru continua a se privi unele pe altele cu defientia si gelosie, care nu va peri de catu in diu'a bine-cuventata a infratirei popóraloru, precum avemu dejá infratirea individeloru, si pe care nimeni nu o chiama cu mai multa caldura de catu mine. Pana atunci inse suntu si eu cá romanu egoistu, si suntu datoru chiaru se fiu; ca-ci trebue se me preocupu de conditiunile esistentiei nóstre cá natiune si cá Statu liberu, pentru ca nu potu se uitu nici slabitiunea mea relativa, nici propriile mele experientie si suferintie.

Dupa cum ati vediutu din chiaru textulu interpellatiunei mele scrise, ea se imparte in mai multe parti.

In ceea-ce privesce partea ei d'antaiu, privitóre la situatiunea nóstra esterióra, declaru dela inceputu, ca amu mai multu de aflatu, de catu de spusu.

In ceea-ce privesce negotiarile, evenimentele ce clocescu. intielegeti prea bine, ca nu suntu in situatiunea avantagiósa in care se gasesce guvernulu. Eu nu potu sci mai nimicu, dér' asceptu multu dela lamuririle ce mi se voru da. Aici rolulu meu devine cu totulu pasivu si modestu, asceptu se fiu luminatu si fixatu de catre D. ministru. —

Inse chiaru in ceea-ce privesce acésta parte, nu totulu e supusu indoielei, nu totulu e in negura. Avemu ceva dobenditu, ceva fixu si cunoscutu pentru noi toti, inca de adi.

Fara se fimu profeti, putemu cu totii se anvisagiamu cu siguranti'a o indoita ipotesa: ori vomu avé — si acést'a fara póte — unu nou acordu alu puteriloru mari, in ceea-ce privesce reporturile loru in Orientu, si situatiunea popóreloru crescine din peninsul'a balcanica; ori vomu avé unu resbelu, si inca unu resbelu oriasiu. Nu puteti esi din acestu dilemu, ca-ci nu puteti contesta neinlaturabilitatea acestei indoite alternative. Numai statu-quo, nu mai e posibilu.

Negresitu ca nu se voru intempla amendóue aceste lucruri de odata, dér' unulu din dóue trebue negresitu se se realisese, si cu scurtá scadentia.

*) Dupa „Monitoru“.

Ast-felu fiindu lucrurile, este naturalu si este numai timpulu cá se ne intrebamu: care va fi, care trebue se fia rolulu tierei nóstre facia cu aceste evenimente, in ajunulu caror'a ne gasimu si pe care nu nóua ne este datu a le conjurá.

Se incepem cu acea alternativa care ne este si trebue se ne fia mai placuta, aceea a unui nou acordu europeanu, ce ar' veni se asigure pacea si se pue basele unei nóue stari de lucruri in ceea ce privesce populatiunile crestine din Orientu, si se modifice relatiunile de dreptu dintre marile puteri in reportu cu Orientulu. Intr'alte cuvinte, se venimu la ipotes'a aceea care trebue se ne surida mai multu, unde congresulu conduce spre bine oper'a s'a' si aduce Europei ramur'a de maslinu, aduce acea asigurare de pace asteptata cu atat'a anxietate, ipotesa si solutiune care nu póte de catu se ne fia favorabila si nóue, nu numai fiindu ca facemu parte din Orientu dér' mai alesu fiindu ca mai multu de catu ori-care poporu crestinu amu dobenditu prin purtarea nóstra corecta dreptulu la solicitudinea puterilorn. Se venimu la acea ipotesa si se ne intrebamu, déca chiaru facia cu dens'a nu este nimicu de facutu, si dèca trebue se stamu cu braciele incrucisiate, asceptandu totulu dela intemplare.

Inca cu ocasiunea elaborarei proiectului de respunsu la discursulu Tronului mi-amu permisu se exprimu sentimentele mele in privinti'a acést'a, si credu ca acele sentimente nu erau numai ale mele, ci si ale celorlalti membri ai comisiunei, cari nu s'au despartitu de mine de catu pentru consideratiuni de oportunitate. Amu disu inca de atunci, ca tóte silintiele nóstre in ipotes'a unui congresu, trebue se tinda a face cá aceea-ce avemu deja in faptu, ceea-ce se gasesce deja implicitu in tratatulu de Parisu, acea neutralitate, dér' sub form'a unei neutralitati perpetue, se fia consacratu si in dreptu se faca obiectulu, déca se póte, alu unui instrumentu diplomaticu, pentru cá de aci inainte cestiunea Orientului se n u mai incépa dela Dunare. Ca-ci nu trebue se ne facemu ilusiuni — si complicatiunile actuale suntu aci spre a dovedi — ca déca in trecutu legaturile nóstre intime cu Pórt'a erau o garantia, si o causa de securitate, astadi, de candu cestiunea Orientului a intratu in starea ei acuta, acele legaturi au devenitu unu periculu, déca Europ'a nu ar avisá astfelu, in catu de aci inainte se desparta óre-cum destinele nóstre de acelu Imperiu in decompositiune, intr'unu cuventu, se nu ne condamne a trai sub unu acoperementu comunu, atunci candu acelu acoperamentu cade, s'au e destinatu in parerea sa a cadé.

Cum justificamu eu atunci acésta opiniune, si cum o justificu si asta-di? Sciti prea bine, ca suntu numai dóue midiuloce pentru o natiune de a 'si asigura neutralitatea si de a fi la adapostulu invasiuniloru straine: este, s'au se fia de talia a opri, prin propriele sale fortie, ori-ce tentativa de felulu acesta, ceea-ce nu póte fi casulu unui Statu micu cá alu nostru anclavatu intre trei Imperiuri mari, s'au a avé la spatele sen spriginulu puternicu alu Europei.

Noi suferimu astadi consecintiele fatale a le positiunei nóstre geografice. Acést'a a fostu si sórtea Stateloru de diosu (Pays-Bas), in timpu de mai multe secole. Sciti ca in totu timpulu catu acea tiera a fostu sub dominatiunea casei de Austri'a, fia a ramurei Spaniole, fia a ramurei Germane, teritoriulu seu erá campulu de bataia fatalu alu tutuloru acelor'a, care 'si disputau suprematí'a in Europ'a.

Cum s'a pusu capetu acestei stari de lucruri? Prin neutralitatea perpetua garantata Belgiei, care de atunci a incetatu d'amai fi téatrulu de resbelu candu puterile vecine se incaerá. Totu astfelu s'ar' poté dice si de Elveti'a.

Ce va implica de aci inainte acea neutralitate garantata in modu expresu si specialu de puteri? Implica dóue lucruri insemnate: Inviolabilitatea si integritatea teritoriului garantate colectivu de tóte puterile cele mari; intr'unu cuventu, spad'a Europei pusa la servitiulu acelei natiuni ori de cate ori aperarea teritoriului seu ar' reclama-o. Suntu beneficiale pacei asigurate romaniloru pentru tot-d'a-una.

Prin urmare dér' nu credu se gasescu pe aceste banci unu singuru contradicatoru, candu voiu dice, ca acésta garantia este cea mai mare binefacere care s'ar' potè acordá Romaniei, nu numai facia cu impregiurarile actuale, dér' facia cu complicatiunile ce s'ar' mai poté ivi si pe viitoriu, de care nu vomu poté fi scutiti, pe catu timpu cestiunea Orientului va remané unu reu cronicu (applause). —

Dér' fiind-ca nu 'mi place se me parezu cu meritele altor'a, recunoscu celu d'anteiu ca, luandu in mana caus'a acei neutralitati, n'am inventatu nimicu, din contra, n'am facutu de catu se me inspiru de voturile predecesoriloru nostri, de voturile Adunariloru mume, care in multe privintie au fostu asia de prevedietóre in catu ne-au lasatu pucinu nou de gasitu.

(V a u r m á).

S t a t u 'a l u i S t e f a n u - c e l u - M a r e.

Comitetulu, instituitu pentru redicarea acestei Statue in Iassi, a facutu pana acum colecte prin subscriptiuni, incassandu la 64,001 lei si 10 bani. Comun'a Iassi in siedinti'a consiliului ordin. din Octobre 1876, inca a oferitu 10,000 lei la edificarea acestei statue, spre care scopu si M. S'a Domnitoriulu suptscrise 2000 lei inca la inceputulu acestei initiative. Acum citimu, ca comitetulu respectivu -si continua incordarile si a insarcinatu pe membrulu comitetului d. V a s i l i u A l e x a n d r i, cá se cerceteze in Parisu, cu ce pretiu s'ar' poté face, si resultatulu dupa tratarea cu mai multi artisti este, ca pretiulu celu mai moderatu alu sculptorelui C o r d i e r suie la 110,000 franci; si cu alte pregatiri de terenu suie la sum'a de 220,000 franci. Comitetulu deci reapucà continuárea cu collectele si spera, ca in primavéra va realisa acésta dorintia comuna nationale, la care voru participa toti, cati nutrescu in anima nobilulu simtiu de a eternisa virtutile M a r e l u i S t e f a n u.

Noutati diverse.

Associatiunea romaniloru pentru spriginirea invetiaceiloru si sodaliloru romani romani meseriasi va tiené adunarea s'a generale Dumineca in 2/14 Ianuariu 1877 in sal'a gimnasiului romanu la 3 óre d. pr.

A g e n d e l e v o r u f i :

b) Reportulu comitetului; b) Reportulu despre starea cassei; c) Alegerea comissiunei pentru revisiunea repórteloru; d) Alegerea comissiunei pentru inscrierea membriloru noi; e) Alegerea membriloru comitetului; f) Schimbarea statuteloru; g) Propuneri relative la imbunatatirea starei materiale a Associatiunei; h) Fipsarea bugetului pentru anulu 1877.

Din siedinti'a comitetului tienuta in 2/14 Decembre 1876.

B. Baiulescu, presiedinte. — Dr. N i c o l a u P o p u, actuariu.

A p e l l u.

In apropiarea santeloru serbatori ale Nascerii Mantuitoriului Christosu, candu fia-care anima nobila doresce se faca si pre cei lipsiti a se bucura; -mi iau vóia a apella catra familiele romane — pentru invetiaceii romani dela meserii, cari se vedu in numeru mare fora vestminte si in timpulu de érna fórte slabu imbracati — se binevoiésca a cauta acele vestmente purtate si date la o parte si ale tramite subscrisului spre a le adaptá si impartí pre-atinsiloru invetiacei.

Brasiovu 10/22 Decembre 1876.

Bart. Baiulescu,
presiedente.

NB. Nu ne potemu conteni tocma aici, a nu trage luarea aminte a tuturoru romaniloru adeverati si cu deosebire a celoru de prin orasie si cetati, rogandu-i din resufletu cu cateva cuvinte, cá se nu mai amane a urmá esemplulu de susu, formandu reuniuni cu scopu de a ingrigí pentru crescerea de invetiacei la diverse meserie si arti, ca-ci inmultienduse industriasii si meseriasii prin orasie, se castiga si terenulu neaperatu de lipsa la existinti'a nationale a unui poporu. Fora comercianti, meseriasi si artisti catu de multi, remanemu numai poporu agricultoru, pe care -lu identifica dusmanii cu popórale cele mai neculte, inmormentandui tóte aspiratiunile de viatia coegale. — Red.

„SCÓL'A ROMANA", fóia pedagogica si didactica pentru interessele instituteloru de cultura si ale organeloru acestora, edata si redatata de dd. I o a n u C a n d r e a si B a s i l i u P e t r i in Sabiiu, invita la prenumeratiune pe anulu urmatoriu 1877. „Scól'a Romana" va continuá a esí cá in anulu espiratu odata pe septemana, Vinerea, in formatulu si cu pretiulu de mai inainte, si adeca pentru Austro-Ungari'a pe anulu intregu 5 fl., pe o diumetate 2 fl. 50 cr.; pentru Romani'a 16 franci pe anu inclusive porto. La dorinti'a si pentru starea materiala a multoru invetiatori Redactiunea a primitu, cá pretiulu fóiei se se póta respunde si in patru rate cuartale à 1 fl. 25 cr.; in schimpu pentru acestu favoru prenumeratiunile suntu obligatórie pentru anulu intregu. Dela 10 exemplarie unulu se da rabatu. Abonamentele se se faca de ţimpuriu si celu multu pana la 1 Ianuariu 1877 in Sabiiu (Hermannstadt, Nagy-Szeben.)

M a i n o u.

Constantinopole 23 Decembre. Constitutiunea otomana s'a proclamatu astadi cu solemnitate. Éca in resumatu ce e acea constitutiune:

Pe d'o parte prerogativele statului suntu cá ale tuturoru suveraniloru constitutionali din occidentu.

Constantinopole 24 Decembre. Constitutiunea dispune cá alegerile se se faca cu votu secretu in proportiune de unu deputatu la 50,000 alegatori.

Fia-care legislatura va avé o durata de patru ani.

Deputatii voru prlmì 4600 fr. pentru fia-care sessiune. Sessiunile se voru incepe in Novembre si voru durá pana in Martiu.

Senatorii voru fi numiti pe viétia de catra sultanulu, ei voru primì o indemnitate lunara de 2300 franci.

In 24 s'au deschisu si conferintiele diplomatice, si processulu verbalu alu conf. preliminarie cetitu l'a cerutu Savfetu pasi'a se-lu studieze in cateva dile. —

Cursurile

la bursa in 27 Decembre 1876 stá asia:

Galbini imperatesci — —	5 fl.	97	cr.	v. a.
Napoleoni — — —	10 „	$04^1/_2$	„	„
Augsburg — — —	114 „	05	„	„
Londonu — — —	133 „	—	„	„
Imprumutulu nationalu —	66 „	25	„	„
Obligatiile metalice vechi de 5%	60 „	05	„	„
Obligatiunile rurale ungare	65 „	85	„	„
„ „ temesiane	73 „	—	„	„
„ „ transilvane	71 „	75	„	„
„ „ croato-slav.	84 „	—	„	„
Actiunile bancei — —	814 „	—	„	„
„ creditului — —	109 „	75	„	„

P o s t 'a R e d a c t i u n i i: Dd. abonanti cu credite se binevoiésca a numai amana cu refuirea. La mai multi: Pe creditu nu se mai póte tramite. Dd. Collectori de abonamente au dela 10 prenumeranti unulu, ca si pana acumu. Se ne interessamu mai multu pentru sustianerea publicitatii, ca tempulili ne pretendu si sacrificia pentru caus'a nationale.

Redactoru respundietoriu si Editoru
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tipariulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.